

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4015/2024
17.01.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство здравља, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Лесковцу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3046/24 од 25.09.2024. године, у седници већа одржаној дана 17.01.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3046/24 од 25.09.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П1 164/23 од 07.06.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена, као солидарно одговорна за обавезе Здравственог центра у Сурдулици, да тужиоцу исплати потраживање које је утврђено пресудом Основног суда у Сурдулици П1 116/14 од 25.03.2016. године, и то: на име главног дуга по основу накнаде зараде за приправност – прековремени рад у периоду од 01.04.2011. до 31.01.2013. године укупан износ од 67.942,00 динара са законском затезном каматом на појединачно опредељене месечне износе од доспелости сваког опредељеног износа до коначне исплате, на име трошкова парничног поступка насталих пред Основним судом у Сурдулици у предмету П1 116/14 износ од 42.118,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.09.2023. године до коначне исплате и на име трошкова извршног поступка износ од 9.559,00 динара са законском затезном каматом почев од 08.09.2023. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, тужена је дужна да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 58.735,36 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3046/24 од 25.09.2024. године, ставом првим изреке, потврђена је пресуда Основног суда у Сурдулици П1 164/23 од 07.06.2024. године у ставу првом изреке у погледу одлуке о главној ствари и то одлуке о: накнади зараде за приправност – прековремени рад за период од 01.04.2011. до 31.01.2013. године, трошкова парничног поступка у износу од 42.118,00 динара и трошкова извршног поступка у износу од 9.559,00 динара и у ставу другом изреке и жалба тужене одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда

Основног суда у Сурдулици П1 164/23 од 07.06.2024. године у преосталом делу става првог изреке у односу на законску затезну камату на досуђене трошкове парничног и извршног поступка, тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му исплати законску затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка и на досуђене трошкове извршног поступка почев од 08.09.2023. године до коначне исплате, као неоснован.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила посебну ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи сагласно одредби члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да ревизија тужене није дозвољена.

Одредбом члана 85. став 6. ЗПП је прописано да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредном правном леку, изузев ако је сама адвокат. Према ставу 7. тог члана, заступање Републике Србије и њених органа, јединица територијалне аутономије и локалне самоуправе уређује се посебним прописима.

Посебан пропис је Закон о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/14). Према одредбама тог закона, заштиту имовинских права и интереса Републике Србије обавља Државно правобранилаштво (члан 2. став 2). Када је прописано да је у одређеном поступку или за предузимање само одређене радње у поступку обавезно заступање од стране адвоката, Државно правобранилаштво је овлашћено за заступање под истим условима као и адвокат (члан 11. став 4). Функцију Државног правобранилаштва обављају Државни правобранилац и заменици државног правобраниоца (члан 6) Правобранилачки помоћник и правобранилачки приправник могу предузети радње заступања у поступку пред судом, органом управе или другим надлежним органом, у границама писменог овлашћења заменика државног правобраниоца (члан 30).

Закон о адвокатури („Службени гласник РС“, бр. 31/2011 и 24/2012) не познаје појам самостални саветник као што то предвиђа Закон о правобранилаштву, већ адвокатског приправника који може да замењује адвоката, али у складу са законом. Закон који се мора узети као основни у конкретном случају је управо Закон о парничном поступку, односно раније цитирана одредба о томе да странку у поступку по ванредним правним лековима заступа адвокат. По члану 88. став 3. ЗПП пуномоћника који је адвокат може да замењује његов адвокатски приправник, осим у поступку по правним лековима.

Из изложеног следи да само адвокат може изјавити ревизију и да овлашћење за њено подношење може пренети само на другог адвоката. С обзиром на то да је у поступку по ревизији Државно правобранилаштво овлашћено да заступа Републику Србију под истим условима као и адвокат, ревизију могу изјавити само државни правобранилац и заменик државног правобраниоца који врше функцију Државног правобранилаштва (члан 6).

Према сајту Државног правобранилаштва www.dpv.gov.rs на челу Одељења у Лесковцу налази се руководилац са статусом заменика државног правобраниоца, Саша Станојевић.

У конкретном случају ревизија није изјављена од стране означеног заменика Државног правобраниоца Саше Станојевића, већ лица које се потписало својеручно и означило да то чини за заменика Државног правобраниоца, па ревизија није дозвољена.

Из изложених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић